

ρον οἰκουμενικός πατριάρχης ὁ ἐπὶ μικρὸν ἐφησυχήσας Ἀντωνῖος Δ' ἐποίμανε τὸ χριστῶνυμον ποίμνιον ἔτη ἕξ, μέχρι τοῦ μαΐου τοῦ 1397, ὅτε ἀπεβίωσε.

Τῶν ἐπὶ τῆς δευτέρας πατριαρχείας τοῦ Ἀντωνίου Δ' πράξεων πολλὴν ἡμῖν τὴν σπουδαιότητα δεικνύουσιν αἱ εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους ἐκκλησίας ἀφορῶσαι. Κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1392, τοῦ τῶν Βουλγάρων ἄρχοντος ἐπιμένοντος ὅπως ὁ πατριάρχης χειροτονήσῃ μητροπολίτην Βιδύνης τὸν ἐκεῖθεν ἀποστελλόμενον Ἰωάσαφ, χειροτονεῖ τοῦτον ὁ Ἀντωνῖος· ὁ βούλγαρος ἄρχων πρὸ χρόνων ζητῶν τὴν τοῦ Κασσιανοῦ κανονικὴν χειροτονίαν ἔγραφεν ὅτι ἐκ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἤθελεν ἔχειν καὶ τὸν ἀγιασμόν καὶ τὴν χειροτονίαν, «ὅπου καὶ πρότερον ὑπέκειτο ἢ τοιαύτη μητρόπολις, καὶ οὐ παρ' ἑτέρας ἐκκλησίας, ἀρπακτικῶς ταύτην λαβούσης, καὶ νόθοις ὀνόμασι σεμνονομένης». Ἀπὸ τοῦ 1394 μανθάνων τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ῥωσσοβλαχίας ταραττομένην ἕνεκα τῆς ἐπιπηρῆσεως τῶν «φεματέντων ἐπισκόπων» Ἰωσήφ καὶ Μελετίου, διωχθέντος, ὡς εἰκάζει τις, τοῦ γησιῶ μητροπολίτου Μαυροβλαχίας καὶ ἀπελθόντος εἰς Τόρνοβον, ὅπου ἐπέτρεψεν αὐτῷ ὁ πατριάρχης ἀκωλύτως ἵνα ἐκτελῇ τὰ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἀνήκοντα, ἀπέστειλεν ἕξαρχον τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1395 τὸν μητροπολίτην Μιτυλήνης καὶ μετὰ διετίαν τὸν ἀρχιεπίσκοπον Βηθλέεμ. Φαίνεται δ' ὅτι συγχρόνως ὤμωσαν αἱ χριστιανοὶ τοῦ μεγάλου Νογρατίου ἐν Ῥωσσίᾳ ἵνα μὴ κρίνωνται πλέον παρὰ τῷ μητροπολίτῃ Κιέβου, οὗ ἕνεκεν ἀφώρισεν αὐτοὺς οὗτος, προσκλαυθέντας εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ὁ πατριάρχης Ἀντωνῖος, βλέπων ὅτι οὗτοι ἠπέιλον ἵνα προσέλθωσιν εἰς τὴν λατινικὴν πίστιν ἕαν μὴ τύχῃσι συγχωρήσεως, ἔγραψε συμβουλεύων καὶ παραινῶν, εἰδοποιῶν δ' ὅτι ἡ ποιηὴ αὕτη ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ προ-

